

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.A. SKUNDO**

2023 m. lapkričio d. Nr. S-2023/ (7-2023/155)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrino A.A. (toliau – Pareiškėjas) 2023-06-09 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2023-05-22 sprendimo Nr. 1AE-271 (toliau – Muitinės departamento sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjo atstovas advokatas I. S. ir Muitinės departamento atstovas V. G. 2023-10-03 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas nesutinka su Muitinės departamento sprendimu, prašo Komisijos skundžiamą sprendimą panaikinti. Taip pat nurodo, kad, jei būtų nustatytas pagrindas apskaičiuoti mokestinę prievolę, Pareiškėjui skirta 30 proc. dydžio bauda turėtų būti sumažinta iki 10 proc.

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2023-02-07 sprendimą Nr. 18KP-21-103 (toliau – Vilniaus TM 2022-02-07 sprendimas, Vilniaus TM sprendimas), kuriuo tranzito procedūros vykdytojui – Pareiškėjui už neįvykdytą muitinio tranzito procedūrą pagal įformintą T1 deklaraciją MRN 22LTVK100000086C96 (2022-07-06) (toliau – ginčo tranzito deklaracija) apskaičiuota mokestinė prievolė: 782 Eur maitas, 6 249 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), 399 Eur PVM delspinigiai ir 30 proc. dydžio 2 110 Eur bauda (235 Eur maito bauda + 1 875 PVM bauda). Skolos muitinei atsiradimo data – 2022-07-09.

Nustatyta, kad 2022-07-07 Vilniaus TM Lavoriškių kelio poste prekei (*įranga skirta prekybai, 8000 kg bruto svorio*) buvo įforminta Sąjungos / bendroji tranzito procedūra pagal pateiktą ginčo tranzito deklaraciją, tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėjas. Prekės buvo nukreiptos į Kauno teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM) Kybartų kelio postą, kur krovinyms turėjo būti pateiktas iki 2022-07-08, tačiau Vilniaus TM per nustatytą terminą iš paskirties muitinės įstaigos negavo patvirtinimo, kad prekės pateiktos paskirties muitinės įstaigai, todėl pradėjo tyrimą ir 2022-08-08 raštu informavo Pareiškėją apie nepabaigtą tranzito procedūrą ir pradėtą tyrimą. Taip pat buvo prašoma pateikti dokumentus, nurodytus 2015-11-24 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 312 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

Pareiškėjas 2022-09-14 pateikė tarptautinį krovinių transportavimo važtaraštį (toliau – CMR važtaraštis) Nr. B/N su gavėjo spaudu (pagal kurį buvo įforminta ginčo tranzito deklaracija T1 Nr. 22LTVK100000086C96). Siekdama nustatyti prekės pateikimo paskirties muitinės kontrolei faktą, Vilniaus TM raštu 2022-10-03 išsiuntė paklausimą Kauno TM ir iš paskirties

muitinės įstaigos buvo gautas neigiamas atsakymas bei papildomas raštas nurodantis, kad transporto priemonė važiavo su dvejomis tranzito deklaracijomis (Nr. 22LTVK100000086C96 (ginčo) ir Nr. 22LTVK100000086CA4), bet vairuotojas pateikė tik T1 deklaraciją Nr. 22LTVK100000086CA4. Vilniaus TM nustatė, kad Pareiškėjas pagal turimus dokumentus: CMR važtaraštį Nr. B/N ir sąskaitas Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123 prekei (KN kodas – 8451 80) ir pagal CMR Nr. B/N bei sąskaitą Nr. UT53 prekėms (KN kodai 0901 21 ir 3919 10) įformino dvi tranzito deklaracijas (Nr. 22LTVK100000086C96 ir Nr. 22LTVK100000086CA4). *Šios prekės buvo gabenamos vienoje transporto priemonėje*, iš vienos išvykimo muitinės įstaigos į vieną paskirties muitinės įstaigą. Vilniaus TM ginčo sprendime pažymėjo, kad, vadovaujantis Įgyvendinimo reglamento 296 straipsnio 1 dalimi, „tranzito deklaracijoje turi būti nurodytos tik prekės, kurioms įforminta Sąjungos tranzito procedūra ir kurios yra arba bus gabenamos iš vienos išvykimo muitinės įstaigos į vieną paskirties muitinės įstaigą vienoje transporto priemonėje, konteineryje arba pakuotėje“. Todėl šiuo atveju galėjo būti įforminta viena tranzito deklaracija vietoj dviejų. Vilniaus TM prekių ir tranzito deklaracijos Nr. 22LTVK100000086C96 (ginčo) nepateikimą paskirties muitinės įstaigai laikė prekių neišvežimu iš Europos Sąjungos muitų teritorijos, dėl ko atsirado importo skola muitinei pagal 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 79 straipsnio 1 dalies a punktą.

Pareiškėjas dėl Vilniaus TM sprendimo Muitinės departamentui 2023-03-14 pateikė skundą su papildomai pridėtų dokumentų kopijomis. Muitinės departamentas 2023-04-04 gavo tos pačios dienos Pareiškėjo atstovo prašymą prie bylos prijunti pridėtus originalius dokumentus: CMR važtaraštį, O. H. srities 2022-09-29 pažymą Nr. 15-23/21514 ir 2023-03-03 pažymą Nr. 15-50/03466.

Muitinės departamentas 2023-04-24 gavo tos pačios dienos Pareiškėjo atstovo patikslintą skundą dėl Vilniaus TM 2023-02-07 sprendimo su kartu pridėtais dokumentais, patvirtinančiais, kad skundo padavimo terminas nebuvo praleistas. Pareiškėjas šiame skunde, kaip ir 2023-03-14 skunde, iš esmės rėmėsi tais pačiais argumentais ir nurodė, kad:

1. transporto priemonės priekaba, kurioje buvo gabenamos deklaruotos prekės, Lavoriškių kelio poste buvo užplombuota muitinės plomba (Muitinės departamentas skundžiamame sprendime pažymėjo, kad ginčo medžiagoje nėra duomenų, jog krovinys būtų atvykęs į paskirties įstaigą su nepažeista plomba);
2. CMR važtaraštyje esantis Rusijos Federacijos muitinės tarnybos (Kaliningrado apskrities muitinės) antspaudas su 2022-07-07 data patvirtina, kad transporto priemonė su krovinium atvyko į Rusijos Federacijos pasienio kontrolės postą;
3. mokestinio ginčo byloje esantys ir papildomai teikiami įrodymai bei leidimas tarptautiniam krovinų vežimui Nr. 0652866 patvirtina, jog paskirties muitinės įstaigos pareigūnas pažymėjo spaudu kelionės leidime prekių išvežimo faktą – *leidime nurodytos ir 8 t. ginčo prekių*.

Pasak Pareiškėjo, tai reiškia, kad ginčo prekės buvo pateiktos, tik galimai nebuvo pateiktas dokumentas – ginčo tranzito deklaracija Nr. 22LTVK100000086C96. Taip pat Pareiškėjas pažymėjo, jog Kauno TM 2022-12-13 raštu patvirtino, kad tranzito procedūra pagal deklaraciją Nr. 22LTVK100000086CA4 (2022-07-06) buvo baigta tinkamai. Pareiškėjo nuomone, šie įrodymai patvirtina faktą, jog ir ginčo deklaracijoje deklaruotas krovinys buvo pristatytas paskirties muitinės įstaigai, kadangi jis buvo užplombuotas ta pačia plomba, kaip ir krovinys pagal deklaraciją Nr. 22LTVK100000086CA4 (2022-07-06). Institucijoms pateikta 2022-09-29 Kaliningrado apskrities muitinės pažyma patvirtina, jog muitinės procedūra pagal tranzitinę deklaraciją Nr. 11216401/060722/0144450 buvo užbaigta 2022-07-07 muitinės poste MAPP Chernyakhovas.

Pareiškėjas taip pat nurodė, jog Vilniaus TM klaidingai aiškino ir taikė Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) nuostatas ir nepagrįstai apskaičiavo PVM mokestinę prievolę bei susijusias sumas. Į kodo 8451 80 subpozicijas patenkančioms prekėms yra numatyta 2,2 proc. muito norma, nors Vilniaus TM sprendime

nurodyta, jog prekių kodai nustatyti vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 56 straipsnio, Muitinės įstatymo 39 straipsnio ir Reglamento Nr. 2021/1832 nuostatomis taikant 2,7 proc. importo maito tarifą. Pareiškėjas nesutiko ir dėl skirtos 30 proc. dydžio baudos.

Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu Pareiškėjo skundo netenkino, nurodydamas argumentus.

Dėl Pareiškėjo mokestinės atsakomybės

Skolos muitinei atsiradimas sietinas su Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsniu, kurio 1 dalies a punkte apibrėžta procedūros vykdytojo atsakomybė, užtikrinanti pareigų, susijusių su tranzito procedūra, įvykdymą, o 79 straipsnio 3 dalyje apibrėžta skolininko muitinei sąvoka. Pasak Muitinės departamento, nagrinėjamu atveju, yra nustatytas asmuo, kuris atitinkamai atvejais turėjo vykdyti pareigas, susijusias su prekėms įformintos muitinės procedūros taikymu, t. y. asmuo, nurodytas Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a punkte. Šis asmuo yra (buvo) tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėjas, kuris turėjo vykdyti pareigas, numatytas Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a punkte. Todėl, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a punktu, minėtas muitinio tranzito procedūros vykdytojas (Pareiškėjas) yra laikomas skolininku.

Vilniaus TM, nustačiusi, kad prekės pagal ginčo muitinio tranzito deklaraciją nebuvo pristatytos į paskirties muitinės įstaigą per nustatytą terminą ir šioms prekėms įforminta muitinės procedūra nebuvo užbaigta, nurodė, jog muitinė neteko galimybės šiai prekei taikyti priežiūros priemonių, kurios taikomos tranzitu gabenamoms ne Sąjungos prekėms. Dėl šios priežasties, Muitinės departamento vertinimu, Vilniaus TM pagrįstai konstatavo atsiradusią importo skolą muitinei pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktą.

Muitinės departamentas pažymėjo ir tai, jog tinkamas tranzito procedūros vykdymas bei tinkamas procedūros vykdytojo pareigų atlikimas, sąlygojantis šios procedūros užbaigimą, pagal nurodytą Sąjungos muitinės kodekso nuostatą siejamas ne su tranzitu gabenamų prekių perdavimu gabenti vežėjui ar jų pristatymu prekių gavėjui, bet būtent su prekių pristatymu į paskirties muitinės įstaigą. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) byloje C-230/06, pasisakydamas apie tranzito procedūros vykdytojo pareigas ir atsakomybę (*2008-04-03 sprendimas byloje Militzer & Munch GmbH prieš Ministero delle Finanze, 48 ir 49 punktai*), yra nurodęs, kad procedūros vykdytojas, kaip Bendrijos išorinio tranzito procedūrą vykdančias asmuo, yra atsakingas už skolą muitinei, kuri atsirado dėl šios procedūros nuostatų nesilaikymo. Tokia procedūros vykdytojui nustatyta atsakomybė siekiama užtikrinti kruopštų ir vienodą skolos muitinei išieškojimo nuostatų taikymą tam, kad būtų apsaugoti Bendrijos ir jos valstybių narių finansiniai interesai. Tai, kad procedūros vykdytojas yra sąžiningas ir kad Bendrijos išorės tranzito procedūros pažeidimą sudaro sukčiavimo veiksmai, kuriuos atliekant jis nedalyvavo, taip pat negali pažeisti proporcingumo principo. Jeigu taip būtų, procedūros vykdytojas nebūtų taip įtikinamai skatinamas užtikrinti gerą tranzito operacijų vykdymą. Todėl tranzito procedūros vykdytojas yra laikomas skolininku net ir tuo atveju, jei tranzito procedūros pažeidimą sudaro sukčiavimo veiksmai, kuriuos atliekant jis nedalyvavo. Taigi, kaip nurodyta ginčijamame sprendime, atsižvelgiant į nurodytą Sąjungos muitinės kodekso nuostatą, pacituotą ESTT praktiką, pagal kurią, net ir esant trečiųjų asmenų sukčiavimui ar kitai neteisėtai veiklai, tranzito procedūros vykdytojas vis tiek atsako už iš tokios procedūros kylančias prievoles muitinei, darytina išvada, jog Pareiškėjas pagrįstai ginčo situacijoje pripažintas skolininku muitinei.

Dėl alternatyvių Sąjungos tranzito procedūros užbaigimą patvirtinančių dokumentų

Vadovaujantis Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalimis, Sąjungos tranzito procedūra laikoma užbaigta tinkamai, jei procedūros vykdytojas išvykimo valstybės narės muitinei pateikia vieną iš šių dokumentų, kuriuose identifikuojamos prekės: a) paskirties valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą, kuriame identifikuojamos prekės ir kuriuo patvirtinama, kad jos buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba pristatytos įgaliojant gavėjui; b) valstybės narės muitinės, kuri nustato, kad prekės buvo fiziškai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, patvirtintą dokumentą arba išrašą; c) muitinės dokumentą, išduotą trečiojoje šalyje, kurioje prekėms įforminta muitinės procedūra; d) trečiojoje šalyje išduotą antspauduotą arba kitaip tos

šalies muitinės patvirtintą dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą toje šalyje.

Vietoje minėtų dokumentų kaip įrodymas gali būti pateiktos jų kopijos, kurių tikrumą patvirtino ta pati įstaiga, kuri patvirtino originalius dokumentus, atitinkamos trečiosios šalies institucija arba valstybės narės institucija.

Muitinės departamentas pažymi, kad ginčo tranzito deklaracijoje yra deklaruotos prekės kodu 8451 80, prekių aprašymas – *mašinos*. Pastarasis prekių kodas taikomas deklaruojant mašinas, naudojamas tekstilės siūlams, tekstilės gaminiams arba gataviems tekstilės dirbiniams skalbti, valyti, gręžti, džiovinti, lyginti ir kt. Pastaroji ginčo deklaracija įforminta pagal CMR važtaraštį Nr. B/N ir sąskaitas Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123. CMR važtaraštyje irgi yra nurodytas prekių kodas 8451 80, tačiau prekių aprašymas yra *prekybos įranga*. Išanalizavus nurodytose sąskaitose aprašytas prekių pozicijas, nekyla abejonių, kad su ginčo deklaracija buvo gabentos prekės, kurių kodas yra 9403 91 00 90 (*mediniai baldai ir jų dalys*).

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies k punktu, importo skola muitinei išnyksta, kai skola muitinei yra atsiradusi pagal 79 straipsnį ir muitinei pateikiami jai priimtini įrodymai, kad prekės nebuvo naudojamos arba suvartotos ir buvo išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos. Tačiau 124 straipsnio 6 dalyje įtvirtinta, kad šiuo atveju skola muitinei neišnyksta bandžiusiam apgauti asmeniui ar asmenims. Esant tokioms nustatytoms faktinėms aplinkybėms, Muitinės departamento teigimu, darytina išvada, kad Pareiškėjas, deklaruodamas prekes netinkamu kodu bei nepateikdamas ginčo deklaracijos paskirties muitinės įstaigai, elgėsi nesąžiningai ir tokiu būdu ketino išvengti patikrinimų ir ribojimų, nustatytų 2014-07-31 Tarybos Reglamento (EBS) Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalyje. Pastarasis apibrėžia draudimą tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti, importuoti ar perduoti į Sąjungą XXI priede išvardytas prekes, iš kurių Rusija gauna reikšmingas pajamas ir todėl gali vykdyti veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje, jei jų kilmės šalis yra Rusija arba jos eksportuotos iš Rusijos. Šiuo atveju prekės, kurių kodas yra 9403, patenka į minėto reglamento XXI priede nurodytų prekių sąrašą, kurioms yra taikomi išvardinti ribojimai.

Skundžiamame sprendime papildomai pažymėta, kad važtaraščiai ir komercinės sąskaitos nėra dokumentai, patvirtinantys, kad prekėms įforminta muitinės procedūra ar, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą trečiojoje šalyje, o Pareiškėjo pateiktos O. H. srities 2022-09-29 ir 2023-03-03 pažymos Nr. 15-23/21514 ir Nr. 15-50/03466 liudija, kad į laisvą apyvartą Rusijos Federacijos prekės buvo išleistos pagal importo deklaraciją Nr. 10013160/080922/3437511 (kuria nedisponuoja nei Pareiškėjas, nei Muitinės departamentas) ir kurių kodas yra 8451 80, o ne faktiškai vežtos prekės, kurių kodas yra 9403 91 00 90 (mediniai baldai ir jų dalys). Tokiu būdu Pareiškėjo papildomai pateikti dokumentai neatitinka Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems dokumentams keliamų reikalavimų tinkamam muitinės tranzito procedūros užbaigimui įrodyti.

Dėl prekiems taikytos muitos normos ir importo PVM mokestinės prievolės apskaičiavimo

Vadovaujantis Muitinės įstatymo 39 straipsnio ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 2021/1832, iš dalies keičiančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87(EB) dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedą (Kombinuotoji nomenklatūra), Pareiškėjui buvo taikytas trečiųjų šalių importo muitos tarifas – 2,7 proc. Faktiškai su ginčo tranzito deklaracija vežtų prekių kodas yra 9403 91 00 90, kurios, vadovaujantis Kombinuotosios nomenklatūros XX skyriaus (Įvairūs pramonės dirbiniai) 94 skirsniu, yra apmokestinamos 2,7 proc. importo muitos tarifu.

Vadovaujantis PVMĮ 19 straipsnio 2 dalimi, nurodytoms prekėms taikomas 21 proc. PVM tarifas bei, vadovaujantis PVMĮ 14 straipsnio 13 dalimi, prievolė apskaičiuoti importo PVM už prekes, kurioms pagal atitinkamus Europos Sąjungos teisės aktus yra taikomi importo muitai, atsiranda tuo metu, kai pagal minėtus teisės aktus atsiranda prievolė už jas apskaičiuoti importo muitus. Kai prekėms netaikomi jokie importo muitai, prievolė apskaičiuoti importo PVM atsiranda tada, kai pagal atitinkamus Sąjungos muitinės kodekso nuostatus šalies teritorijoje būtų

apskaičiuota importo skola muitinei, jeigu prekėms šie muitai būtų taikomi. Vadinasi, Vilniaus TM ginčo prekėms pagrįstai taikė 2,7 proc. importo muto normą ir apskaičiavo importo PVM mokestinę prievolę.

Dėl baudos skyrimo

Nustatyta, kad ne Sąjungos prekės nebuvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai ir nebuvo išvežtos iš ES, todėl laikytina, kad prekės, už kurias nebuvo sumokėti mokesčiai, pateko į ES rinką, dėl ko buvo padaryta žala valstybės biudžetui ir ES finansiniams interesams. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 139 straipsnio 1 dalimi, Vilniaus TM skyrė baudą dėl nepristatytų per nustatytą terminą pagal ginčo tranzito deklaraciją gabentų prekių paskirties muitinės įstaigai ir atsiradus skolai muitinei. Kadangi Pareiškėjas teikė muitinei informaciją bei dokumentus, susijusius su tranzito procedūra, šios aplinkybės švelnino mokesčių mokėtojo atsakomybę, todėl Vilniaus TM skyrė 30 proc. nuo apskaičiuotos mokesčių sumos baudą. Muitinės departamentas, atsižvelgęs į MAĮ 140 straipsnio 4 dalies nuostatas, reglamentuojančias asmens atsakomybę sunkinančias aplinkybes, nesutiko mažinti skirtos baudos dydžio.

Pareiškėjas skunde Komisijai dėl ginčo dalyko pateikė savo argumentus.

Dėl bylos faktinių aplinkybių. Skunde nurodoma, jog Vilniaus TM Lavoriškių kelio poste 2022-07-07 buvo įforminta Sąjungos / bendroji tranzito procedūra pagal pateiktą ginčo tranzito deklaraciją. Prekių siuntėjas – OOO „Germes“, Maskva; prekių gavėjas – OOO „Alfa-M“, Chernyakhovsk, Kaliningrado sritis; prekių vežėjas – IP Kochetov N.S., Kaliningradas; tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėjas.

Ginčo tranzito deklaracijoje deklaruotos prekės – angl. MASHINERY (liet. mechanizmai / įrengimai), 4 pakuotės, Kombinuotosios nomenklatūros kodas 8451 80, 8000 kg bruto svorio, procedūros baigimo terminas – 2022-07-08. Kartu su tranzito deklaracija Lavoriškių kelio postui buvo pateikti šie dokumentai: CMR važtaraštis be numerio; 2022-06-27 sąskaita Nr. 1119, 2022-06-27 sąskaita Nr. 1120, 2022-06-27 sąskaita Nr. 1121, 2022-06-27 sąskaita Nr. 1123.

Prekės buvo gabenamos su transporto priemone, kurios valstybiniai numeriai C925PP39/AM276539 (toliau – ginčo transporto priemonė). Transporto priemonės priekaba Lietuvos muitinės Lavoriškių kelio poste buvo užplombuota muitinės plomba Nr. M167108. Tai nurodyta muitinės deklaracijos langelyje „Išvykimo įstaigos tikrinimas (D)“. Transporto priemonė į paskirties muitinės įstaigą (Kybartų PKP) važiavo su dviem krovinių pagal dvi tranzito deklaracijas – MRN 22LTVK100000086C96 (ginčo) ir MRN 22LTVK100000086CA4. Pastaroji tranzito deklaracija Nr. 22LTVK100000086CA4 (2022-07-06) buvo įforminta prekėms, kurių svoris 730,46 kg.

Pareiškėjas pabrėžė, jog ginčo transporto priemonėje buvo gabenami kroviniai pagal dvi tranzitines deklaracijas: ginčo kroviny, kurio svoris 8000 kg, ir kitas kroviny, kurio svoris 730,46 kg. Taip pat tranzito deklaracijoje Nr. 22LTVK100000086CA4 (2022-07-06) nurodyta, jog kroviny plombuotas muitinės plomba Nr. M167108, t. y. ta pačia plomba, kaip ir prekės pagal ginčo tranzito deklaraciją.

Pareiškėjo vertinimu, CMR važtaraštyje esantis Rusijos muitinės tarnybos (Kaliningrado apskrities muitinės) antspaudas su 2022-07-07 data patvirtina, kad transporto priemonė 2022-07-07 su kroviniu atvyko į Rusijos federacijos pasienio kontrolės postą ir prekės buvo pateiktos muitinei. Tuo pačiu, Pareiškėjas Vilniaus TM 2022-09-14 pateikė CMR važtaraštį su gavėjo spaudu, pagal kurį buvo įforminta ginčo tranzito deklaracija. Vilniaus TM išsiuntė Kauno TM TC20 tyrimo užklausą Nr. 2892/22, kurioje nurodė, kad vykdytojas pateikė leidimus su LR muitinės spaudais ir CMR su gavėjo spaudu. Kauno TM persiuntė TC20 tyrimo užklausą, kurioje buvo pažymėta 7 grafa – nei prekių siunta, nei atitinkamas dokumentas paskirties šalyje nebuvo pateikti.

Pareiškėjas skunde Komisijai akcentavo, jog muitinės skola pagal kitą toje pačioje transporto priemonėje gabenamą tranzitinį krovinį (deklaracija Nr. 22LTVK100000086CA4

(2022-07-06)) įforminta nebuvo, nes paskirties muitinės postas sistemoje pažymėjo prekių pateikimą muitinei ir uždarė tranzito deklaraciją.

Teisiniai skundo argumentai. Pareiškėjo nuomone, *pirma*, Muitinės departamentas netinkamai taikė Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 6 dalį, klaidingai nustatė faktines aplinkybes, kas sąlygojo nepagrįstą išvadą dėl galimo Pareiškėjo sukčiavimo deklaruojant prekes netinkamu kodu. Vilniaus TM sprendime nenustatytas pažeidimas dėl ginčo tranzito deklaracijoje deklaruotų prekių tarifinio klasifikavimo bei nustatytas kitas ginčo prekių kodas negu nurodytas ginčo tranzito deklaracijoje. Jeigu būtų nustatyti šie aspektai, Vilniaus TM būtų turėjusi priimti sprendimą dėl prekių kodo taisymo ir konstatavusi kitą prekių kodą bei tokio klasifikavimo pagrindus. Sprendime nurodyta, jog prekių KN kodai nustatyti vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 56 straipsnio nuostatomis ir nėra užsiminta apie prekių kodo keitimą.

Pareiškėjo teigimu, nesant Vilniaus TM nustatytų faktinių aplinkybių dėl prekių kodo pasikeitimo, Muitinės departamento išvados dėl (i) ginčo prekių įtraukimo į 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 XXI priede išvardytas prekes (kurioms taikomi ribojimai) bei (ii) galimo Pareiškėjo nesąžiningumo ir ketinimo išvengti patikrinimo ir ribojimų – yra neteisėtos.

Muitinės departamentas netinkamai vertino dokumentus ir klaidingai nustatė ginčo prekėms taikomus draudimus, nes sprendimu savarankiškai nustatė prekių kodą (9403 91 00 90) ir ginčo santykiams pritaikė 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalį¹, kuri, iš tikrųjų, nedraudžia vykdyti prekių, įskaitant kurių kodas 9403 (XXI priedo A dalis), tranzito, o ginčo atveju nebuvo siekiama įsigyti ar kitaip importuoti prekių į ES. Muitinės departamentas netikslingai atsisakė vertinti Pareiškėjo pateiktus įrodymus dėl prekių išvežimo iš Sąjungos teritorijos. Skunde pabrėžiama, jog šios aplinkybės nebuvo nustatytos Vilniaus TM sprendime.

Net jeigu būtų vertinama, jog toks draudimas gali būti aiškinamas kaip ribojimas vykdyti tranzitą tarp Kaliningrado ir Rusijos teritorijų, tokiu atveju Muitinės departamentas turėjo įvertinti 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 3 i straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, kuriose numatytos draudimų išimties sutartims iki 2022-04-09. Muitinės departamentas sprendime patvirtino ir neginčija, jog prekių 2022-06-27 sąskaitos Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123 yra susijusios su ginčo prekėmis bei pagal šias sąskaitas buvo įforminta ginčo tranzito deklaracija ir jos išrašytos pagal 2021-08-16 sutartį Nr. 1608/4, todėl šios aplinkybės, pasak skundo, paneigia departamento prielaidas dėl Pareiškėjo galimo nesąžiningumo.

Muitinės departamento netinkamas dokumentų ir reglamentų nuostatų aiškinimas sąlygoja Pareiškėjo įrodymų apie prekių faktinį išvežimą iš ES teritorijos neįvertinimą bei nepagrįstą atsisakymą taikyti Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies k punktą.

Antra. Muitinė netinkamai vertino įrodymus ir padarė nepagrįstą išvadą, jog prekės nebuvo pristatytos paskirties muitinės įstaigai (Kybartų PKP) ir faktiškai išvežtos iš ES teritorijos.

Kauno TM 2022-12-13 atsakymo rašte į Vilniaus TM 2022-10-08 raštą nurodė, kad ginčo transporto priemonė atvyko į paskirties muitinės įstaigą 2022-07-07, tačiau muitinės posto pareigūnas nepastebėjo, kad pateikti ne visi dokumentai. Pareiškėjas atkreipė Komisijos dėmesį, jog Kauno TM 2022-12-13 rašte nieko nekalbama, jog ginčo tranzito deklaracija įformintos prekės nebūtų buvusios pristatytos. Tai reiškia, kad ginčo prekės buvo pateiktos muitinei, tik galimai nebuvo pateiktas dokumentas – antra tranzitinė ginčo tranzito deklaracija, arba pareigūnas jos neatžymėjo sistemoje.

Pareiškėjas pažymi, jog leidimas tarptautiniam krovinių vežimui Nr. 0652866 patvirtina, jog Kauno TM paskirties muitinės įstaigos pareigūnas pažymėjo spaudu kelionės leidime prekių išvežimo faktą transporto priemoneje su valst. Nr. C925PP39/AM276539. Leidime nurodytos 8 t ginčo prekių pagal ginčo tranzito deklaraciją bei 730,46 kg prekių pagal deklaraciją

¹ Konsoliduota redakcija, galiojusi nuo 2022-06-04 iki 2022-07-22. 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 3 i straipsnio 1 dalis numatė: „Draudžiama tiesiogiai ar netiesiogiai **įsigyti, importuoti ar perduoti į Sąjungą** XXI priede išvardytas prekes, iš kurių Rusija gauna reikšmingas pajamas ir todėl gali vykdyti veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje, jei jų kilmės šalis yra Rusija arba jos eksportuotos iš Rusijos.“

Nr. 22LTVK10000086CA4 (2022-07-06), taip pat leidime nurodyta prekių išvežimo vieta ir data: Kybartai, 2022-07-07, 04:30 val.

Skunde nurodyta, jog leidimas tarptautiniam krovinių vežimui Nr. 0652866, CRM važtaraštis (originalas) su Kaliningrado apskrities muitinės spaudu bei gavėjo spaudu patvirtina ginčo prekių, kurioms įforminta ginčo tranzito deklaracija, pristatymą į paskirties muitinės įstaigą ir išvežimą iš ES muitų teritorijos. Šių faktinių duomenų ir įrodymų Vilniaus TM ir Muitinės departamentas nepaneigė kitais įrodymais.

Pareiškėjas atkreipė dėmesį, jog Kauno TM 2022-12-13 raštu patvirtino tranzito deklaracijos Nr. 22LTVK10000086CA4 (2022-07-06) tinkamą uždarymą. Tai patvirtina faktą, jog ir ginčo tranzito deklaracijoje deklaruotas krovinytis buvo pristatytas paskirties muitinės įstaigai, kadangi ginčo tranzito deklaracijoje deklaruotas krovinytis buvo užplombuotas ta pačia plomba, kaip ir krovinytis pagal deklaraciją Nr. 22LTVK10000086CA4 (2022-07-06).

Trečia. Muitinės departamento teigimu, CMR važtaraštis nėra dokumentas, patvirtinantis, kad prekėms įforminta muitinė procedūra, taip pat vertino, jog pagal trečiosios šalies muitinės pažymų informaciją trečiojoje šalyje galimai buvo išleistos kitos prekės, nei nurodytos ginčo tranzito deklaracijoje. Pareiškėjo vertinimu, Kaliningrado apskrities muitinės 2022-09-29 ir 2023-03-03 pažymos originalai patvirtina, jog muitinės procedūra pagal [Rusijos] tranzitinę deklaraciją Nr. 11216401/060722/0144450 užbaigta 2022-07-07 muitinės poste MAPP G. A. apskrities muitinės. Trečiosios šalies muitinės 2023-03-03 pažymoje nurodytas prekių aprašymas (prekybinė įranga) atitinka CMR važtaraštyje b/n nurodytą prekių aprašymą. CMR važtaraštyje b/n yra nurodytos vežamų prekių komercinės sąskaitos (2022-06-27 sąskaitos Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123), kuriose pateikiamas detalus prekių apibūdinimas. CMR važtaraštis b/n ir komercinės sąskaitos (2022-06-27 Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123) buvo pateiktos deklaracijos forminimui (Deklaracijos 44/1 langelis). Iš to yra nustatytinas prekių tapatumas pagal dokumentus.

Pasak skundo, Muitinės departamentas nepagrįstai sprendė, jog Pareiškėjas nepateikė importo deklaracijos Nr. 10013160/080922/3437511, kuri neva minima trečiosios šalies muitinės pažymose, todėl nevertino trečiosios šalies muitinės pažymų. Tačiau Kaliningrado apskrities muitinės 2022-09-29 ir 2023-03-03 pažymose net nėra duomenų apie tokią deklaraciją, o pateikiami duomenys apie [trečiosios šalies] tranzito deklaraciją Nr. 11216401/060722/0144450, kuri sutampa su CMR važtaraštyje b/n muitinės pareigūno įrašė nurodyta tranzito deklaracija.

Pareiškėjo teigimu, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 2015/2447 312 straipsnio 1 dalimi, CMR važtaraščio originalas ir Kaliningrado muitinės 2022-09-29 ir 2023-03-03 pažymos turi būti laikomos alternatyviais įrodymais pagal reglamento 312 straipsnio 1 dalies a ir c punktus.

Ketvirta. Muitinės departamentas nevertino Pareiškėjo argumentų dėl importo PVM prievolės nustatymo nepagrįstumo. Remdamasis ESTT praktika, Pareiškėjas pastebėjo, jog vien muitų teisės aktų pažeidimas nėra pakankamas pagrindas laikyti, jog prekė valstybėje narėje pateko į Sąjungos ekonominę apyvartą, *kai nustatoma, kad ta prekė buvo išvežta į kitą valstybę (ginčo atveju – išvežta iš Sąjungos teritorijos)*². Pagal ESTT išaiškinimus, importo PVM negali būti taikomas tranzitu gabenamoms prekėms, kurios nepateko į konkrečios Sąjungos valstybės narės ekonominę apyvartą.³ Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje pažymėta, jog Sąjungos teisės aktuose ar Lietuvos mokesčių įstatymuose nesant aiškiai nurodytų (įvardintų) įrodymų (dokumentų), kuriuos turi turėti apmokestinamieji asmenys (PVM mokėtojai), siekiantys įrodyti prekių išvežimą iš ES teritorijos, ši aplinkybė (faktinis išvežimas) įrodinėtina konkrečių tiekimo sandorių įprastoje praktikoje *apmokestinamojo asmens (paprastai) turimais prekių išgabenimą patvirtinančiais dokumentais*.⁴ ESTT savo praktikoje (žiūrėti: ESTT bylos Nr. C-495/17 52, 66, 67, 68 punktuose pateiktus išaiškinimus) išaiškino, jog prekių faktiškas išgabenimas iš Sąjungos muitų teritorijos jų (ne)apmokestinimo tikslu *gali būti įrodytas įvairiomis*

² ESTT 2019-07-10 sprendimo byloje Nr. C-26/18 54 punkte pateikti išaiškinimai.

³ ESTT 2016-06-02 sprendimo sujungtose bylose Nr. C-226/14 ir C-228/14 77–83 punktuose pateikti išaiškinimai.

⁴ LVAT 2018-02-13 nutartis administracinėje byloje Nr. A-3010-438/2018 Administracinė jurisprudencija. 2018, 35, p. 229-239.

įrodinėjimo priemonėmis (transportavimo dokumentais, muitinės formalumų dokumentais / deklaracijomis, dokumentais pagal CMR konvencija ir kt.).

Pasak skundo, CMR važtaraštis, kuris išduodamas CMR konvencijos pagrindu, kartu su kitais byloje surinktais įrodymais (trečiosios šalies muitinės pažymos, leidimas tarptautiniam krovinių vežimui Nr. 0652866), patvirtina faktą, jog prekės fiziškai buvo išvežtos iš ES teritorijos. Pareiškėjo nuomone, jis išsaugo teisę į importo PVM neapmokestinimą.

Pareiškėjas atkreipė dėmesį, kad teisė į importo PVM neapmokestinimą nėra susijusi su tranzito procedūros užbaigimo reikalavimais ir Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalimi nustatytais sąlygomis dėl alternatyvių įrodymų pateikimo. Alternatyvaus įrodymo nepateikimas savaime negali paneigti teisės į PVM neapmokestinimą, kai kitais rašytiniais įrodymais įrodomas faktas apie prekių išvežimą iš ES teritorijos.

Penkta. Muitinės departamentas viršijo jam suteiktus įgaliojimus ir be teisinio pagrindo nustatė kitą ginčo tranzito deklaracijoje deklaruotų prekių kodą bei pateisino Vilniaus TM sprendime nustatytą muitų normos (2,7 proc.) taikymą apskaičiuojant muitinės skolą.

Vilniaus TM KN kodų nustatymas ir muto normos parinkimas yra motyvuojamas bendro pobūdžio teisinėmis normomis, kurios nepateikia konkrečių faktinių duomenų apie ginčo tranzito deklaracijoje deklaruotų prekių tarifinį klasifikavimą, nustatytą prekių KN kodą bei muto normos parinkimą. Vilniaus TM iš esmės neatliko teisiškai būtinų veiksmų, siekiant tinkamai suklasifikuoti prekes ir nustatyti joms taikomą muto normą, net jei ir būtų nustatytas tranzito procedūros pažeidimas. Pareiškėjo vertinimu, Muitinės departamentas, būdamas ikiteisminis ginčą nagrinėjantis subjektas, neturi įgaliojimų nustatyti faktines ir teises aplinkybes, kurios nėra tirtos ir nustatytos Vilniaus TM. Pareiškėjo teigimu, buvo pažeistos MAĮ 145, 147, 150 straipsnių sąlygos.

Šešta. Muitinės departamentas viršijo jam suteiktus įgaliojimus (MAĮ 145, 147, 150 straipsniai, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 3 straipsnio 4, 8 punktai, 10 straipsnio 1 dalis) ir Pareiškėjo veiksmuose nustatė sunkinančių aplinkybių, kurios nebuvo nustatytos Vilniaus TM sprendime.

Pasak skundo, ginčo deklaracijoje galimai nurodytas neteisingas prekių kodas negali sąlygoti sunkinančios aplinkybės nustatymą, kadangi:

1. Vilniaus TM sprendime nėra pakeistas ginčo tranzito deklaracijoje nustatytas prekių kodas;
2. prekių kodo galimai netinkamas parinkimas nesąlygojo sankcijų ar kitų ribojimų pažeidimo; net ir ginčo prekes klasifikuojant KN 9403, Pareiškėjas turėjo pagrindą forminti tranzito procedūrą remiantis 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 3 i straipsnio 3 dalyje numatyta išimtimi;
3. priešingai, nei nurodoma Sprendime, Pareiškėjas nėra pateikęs jokių klaidinančių paaiškinimų muitinei, kurie sąlygotų galimą nesąžiningumą.

Skunde pastebėta, kad Vilniaus TM sprendime buvo konstatuotos atsakomybę švelninančios aplinkybės (MAĮ 140 straipsnio 3 dalies 1 punktas) bei nebuvo nustatytos atsakomybę sunkinančios aplinkybės. Prekių faktinis išvežimas iš Sąjungos muitų teritorijos įrodo, jog nebuvo siekiama atlikti sukčiavimo veiksmų ar kitaip paimti prekių iš muitinės priežiūros, nebuvo tranzito dokumento atskyrimo nuo prekių, su kuriomis jis susijęs. Todėl, net jeigu būtų pripažintas procedūros atlikimo pažeidimas, išvardintos aplinkybės sudaro pagrindą Pareiškėjui taikyti minimalią (10 proc.) galimą atsakomybę.

Pareiškėjas skunde savo poziciją grindžia ir teismų praktika, kurioje nagrinėjant mokesčių mokėtojų taikymo ir / ar atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindus kartu turi būti vadovaujama ir teisingumo ir protingumo kriterijais.

Septinta. Muitinės departamentas netinkamai vertino faktines aplinkybes, todėl nepagrįstai skolininku išimtinai pripažino Pareiškėją. Remiantis Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsniu, procedūros vykdytojas yra atsakingas už procedūros vykdymą ir galimą skolos sumokėjimą muitinei. Tačiau skolininkas gali būti ir *prekių vežėjas* arba *gavėjas* (233 straipsnio 3 dalis). Skolininko nustatymas *priklauso nuo to, kuri pareiga nebuvo įvykdyta.*

Pareiškėjo nuomone, ne jis, o prekių vežėjas yra atsakingas už procedūros galimą neįvykdymą, kadangi pagal Kauno TM 2022-12-13 raštą pažeidimas galimai galėjo kilti dėl to, kad prekių vežėjas pateikė paskirties muitinės įstaigai galimai ne visus dokumentus, t. y. galimai nebuvo pateikta ginčo tranzito deklaracija tranzito procedūros užbaigimo tinkamam įforminimui, nors žinojo, kad jo gabenamoms prekėms pagal dvi tranzito deklaracijas yra taikoma tranzito procedūra.

Dėl procesinių klausimų. Pareiškėjas Komisijai pateikė Kaliningrado srities muitinės 2022-12-29 raštą Nr. 15-23/28015; 2021-08-16 sutartį Nr. 1608/4, 2022-06-27 sąskaitų Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123 ištraukų vertimą. Pasak skundo, Kaliningrado srities muitinės 2022-12-29 raštas Nr. 15-23/28015 yra įrodymas apie teisės aiškinimą ir taikymą, todėl galėtų būti priimtas ir vertinamas. Skunde pažymėta, jog Pareiškėjas Muitinės departamentui yra pateikęs CMR važtaraščio bei trečiosios šalies muitinės pažymų originalus, kurie grąžinti Pareiškėjui kartu su skundžiamu sprendimu.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento 2023-05-22 sprendimas Nr. 1AE-271 naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjo pripažinimo skolininku muitinei ir maito, PVM bei su šiais mokesčiais susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumo ir teisėtumo, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėjas, būdamas Sąjungos tranzito procedūros pagal įformintą ginčo tranzito deklaraciją 22LTVK100000086C96 (2022-07-06) vykdytojas, netinkamai įvykdė prievolės – tranzito procedūra nustatytu terminu užbaigta nebuvo, taip pat konstatavus, jog Pareiškėjas siekė apgauti muitinę, todėl, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 6 dalimi, skola muitinei neišnyksta, neatsižvelgiant į aplinkybes, ar prekės išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, ar ne. Pareiškėjas su tokia mokesčių administratoriaus pozicija nesutiko, akcentuodamas, kad jo pateikti įrodymai (originalūs dokumentai) yra tinkami patvirtinti ginčo tranzito procedūros užbaigimą, o, Pareiškėjo teigimu, Muitinės departamento išvados dėl ginčo prekių įtraukimo į 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 XXI priede išvardytas prekes (kurioms taikomi ribojimai) bei galimo Pareiškėjo nesąžiningumo yra neteisėtos. Taip pat, pasak skundo, Pareiškėjui nepagrįstai skirta 30 proc. dydžio bauda. Dėl neužbaigtos tranzito procedūros Pareiškėjui įregistruota mokestinė prievolė: 782 Eur maitas, 6 249 Eur PVM, 399 Eur PVM delspinigiai ir 30 proc. dydžio 2 110 Eur bauda.

Nustatyta, kad 2022-07-07 Vilniaus TM Lavoriškių kelio poste prekei (*Vilniaus TM sprendime nurodyta: įranga skirta prekybai, 8000 kg bruto svorio, KN kodas – 8451 80; Muitinės departamento sprendime: mašinos, angl.: mashinery*) buvo įforminta Sąjungos / bendroji tranzito procedūra pagal pateiktą ginčo tranzito deklaraciją, tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėjas. Prekės į paskirties muitinės įstaigą – Kauno TM Kybartų kelio postą iki 2022-07-08 nebuvo pristatytos. Vilniaus TM pradėjo tyrimą ir paprašė Pareiškėją pateikti dokumentus, nurodytus Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Pareiškėjas pateikė CMR važtaraštį Nr. B/N su gavėjo spaudu (pagal kurį buvo įforminta ginčo tranzito deklaracija). Vilniaus TM 2022-10-03 išsiuntė paklausimą Kauno TM ir iš paskirties muitinės įstaigos gavo neigiamą atsakymą bei papildomą raštą, kuriame nurodyta, kad transporto priemonė važiavo su dvejomis tranzito deklaracijomis (Nr. 22LTVK100000086C96 (ginčo) ir Nr. 22LTVK100000086CA4), bet vairuotojas pateikė tik T1 deklaraciją Nr. 22LTVK100000086CA4 (ne ginčo). Vilniaus TM nustatė, kad Pareiškėjas pagal turimus dokumentus: CMR važtaraštį Nr. B/N ir sąskaitas Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123 prekei (KN kodas – 8451 80) ir pagal CMR Nr. B/N bei sąskaitą Nr. UT53 prekėms (KN kodai 0901 21 ir 3919 10) įformino dvi tranzito deklaracijas (Nr. 22LTVK100000086C96 (ginčo) ir Nr. 22LTVK100000086CA4). Šios prekės buvo gabenamos vienoje transporto priemonėje. Vilniaus TM prekių ir tranzito deklaracijos Nr. 22LTVK100000086C96 (ginčo) nepateikimą paskirties muitinės įstaigai laikė prekių neišvežimu iš ES muitų teritorijos, dėl ko atsirado importo skola muitinei pagal Sąjungos muitinės

kodekso 79 straipsnį. Vilniaus TM prekių muitinę vertę nustatė pagal Pareiškėjo pateiktose sąskaitose Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123 esančius duomenis, taip pat prekėms nustatė kitą ginčo prekių KN kodą 9403 91 00 90 (*mediniai baldai ir jų dalys*) bei apskaičiavo Pareiškėjui aukščiau minėtą mokestinę prievolę. Pareiškėjas kartu su skundu Muitinės departamentui pateikė originalius dokumentus: CMR važtaraštį Nr. B/N, O. H. srities muitinės 2022-09-29 pažymą Nr. 15-23/21514 ir 2023-03-03 pažymą Nr. 15-50/03466. Muitinės departamentas sprendime konstatavo, kad, išanalizavus nurodytose sąskaitose aprašytas prekių pozicijas, nekyla abejonių, jog su ginčo deklaracija buvo gabentos prekės, kurių KN kodas yra 9403 91 00 90 (*mediniai baldai ir jų dalys*). Taip pat pažymėjo, kad pagal Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalį importo arba eksporto skola muitinei, be kitų atvejų, išnyksta ir kai ji yra atsiradusi pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnį ir muitinei pateikiami jai priimtini įrodymai, kad prekės nebuvo naudojamos arba suvartotos ir buvo išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, o vadovaujantis šio straipsnio 6 dalimi, ši nuostata netaikoma asmeniui, bandžiusiam apgauti muitinę. Muitinės departamento teigimu, Pareiškėjas, deklaruodamas prekes netinkamu kodu bei nepateikdamas ginčo deklaracijos paskirties muitinės įstaigai, elgėsi nesąžiningai ir tokiu būdu ketino išvengti patikrinimų ir ribojimų, nustatytų 2014-07-31 Tarybos Reglamento (EBS) Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalyje, kurioje, be kita ko, apibrėžtas draudimas tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti, importuoti ar perduoti į Sąjungą XXI priede išvardytas prekes. Šiuo atveju prekės, kurių kodas yra 9403, patenka į minėto reglamento XXI priede nurodytų prekių sąrašą, kurioms yra taikomi išvardinti ribojimai. Skundžiamame sprendime nurodyta, jog Pareiškėjo pateiktos O. H. srities muitinės 2022-09-29 ir 2023-03-03 pažymos Nr. 15-23/21514 ir Nr. 15-50/03466 liudija, kad į laisvą apyvartą Rusijos Federacijos prekės buvo išleistos pagal importo deklaraciją Nr. 10013160/080922/3437511 (kuria nedisponuoja nei Pareiškėjas, nei Muitinės departamentas) ir kurių kodas yra 8451 80, o ne faktiškai vežtos prekės, kurių kodas yra 9403 91 00 90. Mokesčių administratoriaus teigimu, Pareiškėjo papildomai pateikti dokumentai neatitinka Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems dokumentams keliamų reikalavimų tinkamam muitinės tranzito procedūros užbaigimui įrodyti. Be to, kaip posėdžio Komisijoje metu akcentavo Muitinės departamento atstovas, šiuo atveju Pareiškėjas siekė apgauti muitinę, todėl visi kiti argumentai, iš jų ir argumentai dėl pateiktų įrodymų (dokumentų) tinkamumo pagal Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio nuostatas, nėra svarbūs.

Pareiškėjas skunde Komisijai nurodė, kad jo pateikti įrodymai – originalūs dokumentai: CMR važtaraštis, O. H. srities muitinės 2022-09-29 ir 2023-03-03 pažymos Nr. 15-23/21514 ir Nr. 15-50/03466 turi būti laikomi alternatyviais įrodymais pagal Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalies a ir c punktus. Pasak skundo, Muitinės departamentas nepagrįstai sprendė, jog Pareiškėjas nepateikė importo deklaracijos Nr. 10013160/080922/3437511, kuri neva minima trečiosios šalies muitinės pažymose, todėl nevertino trečiosios šalies muitinės pažymų. O. H. apskrities muitinės 2022-09-29 ir 2023-03-03 pažymose net nėra duomenų apie tokią deklaraciją, o pateikiami duomenys apie (trečiosios šalies) tranzito deklaraciją Nr. 11216401/060722/0144450, kuri sutampa su CMR važtaraštyje muitinės pareigūno įrašė nurodyta tranzito deklaracija. Pareiškėjo teigimu, 2022-09-29 ir 2023-03-03 Kaliningrado apskrities muitinės pažymos (originalai) patvirtina, jog muitinės procedūra pagal (Rusijos) tranzitinę deklaraciją Nr. 11216401/060722/0144450 užbaigta 2022-07-07 muitinės poste MAPP G. A. apskrities muitinės. Skunde taip pat pažymėta, jog Pareiškėjo pateiktas Kaliningrado srities muitinės 2022-12-29 raštas Nr. 15-23/28015 yra įrodymas apie teisės aiškinimą ir taikymą, todėl galėtų būti priimtas ir vertinamas. Taip pat Pareiškėjas atkreipė dėmesį, jog Muitinės departamentas sprendimu savarankiškai nustatė prekių kodą (9403 91 00 90) ir ginčo santykiams pritaikė 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalį, kuri, iš tikrųjų, nedraudžia vykdyti prekių, įskaitant kurių kodas 9403 (XXI priedo A dalis), tranzito. Net jeigu būtų vertinama, jog toks draudimas gali būti aiškinamas kaip ribojimas vykdyti tranzitą tarp Kaliningrado ir Rusijos teritorijų, tokiu atveju Muitinės departamentas turėjo įvertinti 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 3 i straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, kuriose numatytos draudimų išimtys sutartims iki 2022-04-09. Muitinės departamentas neginčijo, jog

prekių 2022-06-27 sąskaitos Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123 yra susijusios su ginčo prekėmis bei pagal šias sąskaitas buvo įforminta ginčo tranzito deklaracija ir jos išrašytos pagal 2021-08-16 sutartį Nr. 1608/4.

Pareiškėjas tiek skunde, tiek atstovas Komisijos posėdžio metu teigė, jog Vilniaus TM sprendimu nenustatė ginčo prekių KN kodo. Iš Vilniaus TM sprendimo matyti, kad konkrečiai kodas 9403 91 00 90 nėra įvardintas, tik parašyta, kad prekių KN kodai nustatyti vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 56 straipsnio nuostatomis. Tačiau mokestinėje byloje yra pateikta 2023-01-11 pažyma Nr. (9.25/49)-1TR-20 „Dėl skolos apskaičiavimo“, kurioje nurodytas ne tik nustatytas ginčo prekių kodas 9403 91 00 90, tačiau ir išsamiai nurodyta, kokiais teisės aktais remiantis šis kodas buvo nustatytas. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjo skundo ir Pareiškėjo atstovo posėdžio metu nurodytas argumentas, jog Muitinės departamentas savarankiškai sprendime nustatė naują aplinkybę (prekių kodą), kuri nebuvo nustatyta Vilniaus TM, yra atmestinas.

Atsižvelgiant į aukščiau nurodytas aplinkybes, įvertinus šalių argumentus, matyti, kad iš esmės mokestinis ginčas kilo dėl vertinimo, *pirma*, ar Pareiškėjas, deklaruodamas prekes netinkamu kodu bei nepateikdamas ginčo deklaracijos paskirties muitinės įstaigai, elgėsi nesąžiningai ir tokiu būdu ketino išvengti patikrinimų ir ribojimų, nustatytų 2014-07-31 Tarybos Reglamento (EBS) Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalyje, t. y., ar Pareiškėjas siekė apgauti muitinę ir tokiu būdu yra taikytina Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 6 dalis, t. y. skola muitinei neišnyksta nepriklausomai nuo to, ar prekės buvo išgabentos iš ES, ar ne. *Ir antra*, ar Pareiškėjo pateikti dokumentai (originalai) gali būti pripažinti leistiniais (tinkamais ir pakankamais) įrodymais Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio taikymo prasme.

Pagal Sąjungos muitinės kodekso 134 straipsnio 1 dalį į Sąjungos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo yra muitinės prižiūrimos ir gali būti jos tikrinamos <...>. Ne Sąjungos prekės muitinės prižiūrimos tol, kol pasikeičia jų muitinis statusas arba kol jos išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos arba sunaikinamos. Muitinės priežiūros sąvoka pateikta Sąjungos muitinės kodekso 5 straipsnio 27 punkte, pagal kurį muitinės priežiūra – veiksmai, kurių paprastai imasi muitinė siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi muitų teisės aktų ir, atitinkamais atvejais, kitų nuostatų, taikomų prekėms, kurių atžvilgiu imamasi tokių veiksmų.

Pagal Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 2 dalį procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai. Šio straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad Sąjungos tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių.

Pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktą importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo muitu, atsiranda, jei neįvykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje. Šio straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta, kad skolos muitinei atsiradimo laiku laikomas momentas, kai neįvykdoma arba nustojama vykdyti pareiga, kurios nevykdymas nulemia skolos muitinei atsiradimą. Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais skolininku laikomas bet kuris asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas (Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a punktas).

Iš pacituotų Sąjungos muitinės kodekso nuostatų yra akivaizdu, jog už tinkamą tranzito procedūros vykdymą, visų pirma, atsakingas yra šios procedūros vykdytojas, o jo pareigos laikomos įvykdytomis ir tranzito procedūra užbaigta, kai prekės, kurioms buvo įforminta ši procedūra, pristatomos paskirties muitinės įstaigai. Akcentuotina tai, jog tinkamas tranzito procedūros vykdymas bei tinkamas procedūros vykdytojo pareigų atlikimas, sąlygojantis šios procedūros užbaigimą, pagal nurodytą Sąjungos muitinės kodekso nuostatą siejamas ne su tranzitu gabenamų prekių perdavimu vežėjui ar jų išvežimu iš ES muitų teritorijos, bet būtent su prekių kartu su tranzito deklaracija pristatymu į paskirties muitinės įstaigą. Kaip jau buvo

paminėta, muitinės paskirties įstaiga – Kybartų kelio postas nepatvirtino, kad ginčo prekės būtų pateiktos paskirties įstaigai. Todėl Pareiškėjas pagrįstai pripažintas skolininku muitinei.

2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalis nustato: „Draudžiama tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti, importuoti ar perduoti į Sąjungą XXI priede išvardytas prekes, iš kurių Rusija gauna reikšmingas pajamas ir todėl gali vykdyti veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje, jei jų kilmės šalis yra Rusija arba jos eksportuotos iš Rusijos“. Reglamento 3i straipsnio 3 dalyje nustatyta: „Kiek tai susiję su XXI priedo A dalyje išvardytomis prekėmis, 1 ir 2 dalyse nustatyti draudimai netaikomi sutarčių, sudarytų iki 2022 m. balandžio 9 d., arba papildomų sutarčių, būtinų tokioms sutartims įvykdyti, vykdymui iki 2022 m. liepos 10 d.

Ginčo prekių nustatytas kodas 9403 nurodytas XXI priedo A dalyje. Pareiškėjo teigimu, minėto Reglamento 3i straipsnio 1 dalis nedraudžia vykdyti prekių, įskaitant kurių kodas 940, tranzito. Muitinės departamento atstovas Komisijos posėdžio metu nurodė, kad nors 2014-07-31 Tarybos Reglamento Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalyje tiesiogiai nenurodyta, tačiau ribojimai taikomi ir tranzitu gabenamoms prekėms. Posėdžio metu Muitinės departamento atstovo buvo paprašyta pateikti įrodymus, jog 2014-07-31 Tarybos Reglamento Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalies taikomos ir tranzitu gabenamoms prekėms. Muitinės departamento atstovas 2023-11-13 el. paštu pateikė atskirus dokumentus / įrodymus anglų kalba, o 2023-11-14 el. paštu papildomai pateikė konkrečius paaiškinimus dėl Reglamento Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalies taikymo tranzitu gabenamoms prekėms. Muitinės departamento pateikti dokumentai / paaiškinimai buvo persiųsti ir Pareiškėjui, kuris Komisijai pateikė 2023-11-15 paaiškinimus. Komisija sutinka su Muitinės departamento apibendrintais paaiškinimais, jog, neatsižvelgiant į vėlesnę muitinės procedūrą (ar tai būtų išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūra, laikino įvežimo muitinės procedūra, tame tarpe ir tranzito muitinės procedūra), prekių importas, t. y. fizinis prekių pateikimas į ES muitų teritoriją, šiuo atveju apima ir tranzitu gabenamas sankcionuotas prekes. Ši išvada padaryta remiantis Europos Komisijos išaiškinimo dėl 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 3g, 3i ir 3o straipsnių taikymo 6 punktu (*Frequently asked questions on the import, purchase & transfer of listed goods concerning sanctions adopted following Russia's military aggression against Ukraine and Belarus' involvement in it (europa.eu)*). Taip pat Muitinės departamentas nurodė, jog Europos Komisija 2022-07-12 pranešime spaudai (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_22_4507) yra pažymėjusi, kad pagal ES priemones neleidžiamas prekių, kurioms taikomos sankcijos, tranzitas, kuris yra vykdomas Rusijos vežėjų. Šioje dalyje Komisija pažymi, jog visi mokesčių administratoriaus argumentai ir juos pagrindžiantys įrodymai turi būti nurodyti pačiame sprendime.

Taigi, nustačius, jog 2014-07-31 Tarybos Reglamento Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalies draudimų nuostatos taikomos ir tranzitu per ES teritoriją gabenamoms prekėms, išvardintoms XXI priede (ir ginčo prekėms), Muitinės departamentas, kaip teisingai nurodė Pareiškėjas, turėjo įvertinti, ar nagrinėjamu atveju taikytinos 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 3i straipsnio 3 dalyje nustatytos sąlygos, kuriose numatytos draudimų išimties sutartims iki 2022-04-09. Primintina, kad sutartis Nr. 1608/4 tarp OOO „Germes“ (Maskva) ir OOO „Alfa-M“ (Chernyakhovsk, Kaliningrado sritis) sudaryta 2021-08-16. Ginčo tranzito deklaracija įforminta 2022-07-07 Vilniaus TM Lavoriškių kelio poste, deklaracijoje nurodytas prekių siuntėjas – OOO „Germes“, prekių gavėjas – OOO „Alfa-M“, prekių vežėjas – IP Kochetov N.S. (Kaliningradas) Prekės į paskirties muitinės įstaigą – Kauno TM Kybartų kelio postą turėjo būti pristatytos iki 2022-07-08.

Skundžiamame sprendime apie 2021-08-16 sutartį Nr. 1608/4 nepasisakyta ir ji nebuvo vertinama, nors Muitinės departamentas vertino ir analizavo Pareiškėjo pateiktas prekių 2022-06-27 sąskaitas Nr. 1119, Nr. 1120, Nr. 1121, Nr. 1123, kuriose nurodyta, kad jos išrašytos pagal 2021-08-16 sutartį Nr. 1608/4. Tuo pačiu nepasisakyta ir apie 2014-07-31 Tarybos Reglamento Nr. 833/2014 3i straipsnyje numatytas draudimų išimties sutartims iki 2022-04-09. Pareiškėjas Muitinės departamentui minėtos sutarties nebuvo pateikęs, kadangi Vilniaus TM sprendime nenustatė aplinkybių ir nekonstatavo, jog ginčo prekėms taikomi ribojimai, t. y.

nesprendė dėl 2014-07-31 Tarybos Reglamento (ES) Nr. 833/2014 taikymo ginčo situacijai. Aplinkybes dėl minėto reglamento taikymo, t. y. papildomą (kitą) Pareiškėjo apmokestinimo pagrindą nustatė tik Muitinės departamentas. Todėl 2021-08-16 sutartis Nr. 1608/4, kaip naujas įrodymas, kartu su Pareiškėjo skundu pateikta tik Komisijai. Muitinės departamento atstovas posėdžio metu į Pareiškėjo argumentą dėl 2014-07-31 Tarybos Reglamente (ES) Nr. 833/2014 nustatytos išimties tik atsakė, kad sutartis Nr. 1608/4 galioja iki 2021-12-31, o į klausimą dėl prisiimtų išipareigojimų vykdymo ir pasibaigus sutarčiai, jokių argumentų nenurodė, t. y. vertinimo nepateikė.

Dėl Pareiškėjo Komisijai pateikto papildomo įrodymo (2021-08-16 sutarties Nr. 1608/4), remiantis MAĮ 153 straipsnio 3 dalies nuostatomis ir įvertinus aplinkybes, jog būtinybė pateikti šią sutartį atsirado tik po skundžiamo Muitinės sprendimo priėmimo, Komisija naujai pateiktą dokumentą priima ir prijungia prie bylos.

Įvertinus visas aukščiau nurodytas aplinkybes, darytina išvada, jog nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius nenustatė visų bylai svarbių aplinkybių, t. y. skundžiamame sprendime nesprendė, o posėdžio Komisijoje metu nepasisakė dėl 2014-07-31 Tarybos Reglamente (ES) Nr. 833/2014 nustatytos išimties. Neįvertinus Pareiškėjo pateiktos 2021-08-16 sutarties Nr. 1608/4 minėto reglamento 3 i straipsnio 3 dalyje numatytų draudimų išimčių aspektu, Komisija negali priimti sprendimo iš esmės, t. y. negali spręsti, ar Pareiškėjas siekė apgauti muitinę, kaip teigė Muitinės departamentas, ir tokiu būdu yra taikytina Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 6 dalis, t. y. skola muitinei neišnyksta nepriklausomai nuo to, ar prekės buvo išgabentos iš ES, ar ne. Taip pat negali spręsti, ar Pareiškėjo pateikti dokumentai (originalai) gali būti pripažinti tinkamais įrodymais Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio taikymo prasme.

Atsižvelgusi į visas aukščiau minėtas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad Pareiškėjo papildomai pateikta 2021-08-16 sutartis Nr. 1608/4 (jos turinys) yra dokumentas, dėl kurio egzistuoja objektyvi būtinybė naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus veiksmus, t. y. pakartotinai išnagrinėti Pareiškėjo skundą su papildomai pateiktu dokumentu (įrodymu), nes tik nustatčius visas bylai reikšmingas faktines aplinkybes būtų galimas teisingas teisinis ginčo santykių įvertinimas. LVAT 2018-04-18 sprendime adm. byloje Nr. eA-305-438/2018 pažymėjo, kad vienas iš pagrįstumo aspektų (mokesčių administratoriaus sprendimo), nepriklausomai nuo pareiškėjo skunde nurodytų motyvų, yra nustatymas aplinkybės ar mokesčių administratorius, atlikęs mokesčių patikrinimą, visapusiškai ir objektyviai ištyrė visas svarbias aplinkybes, kurios yra būtinos atitinkamam teisiniui santykiui kvalifikuoti. LVAT 2009-05-04 nutartyje adm. byloje Nr. A-438-563/2009, analizuodamas MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punkte įtvirtintos teisės normos turinį, konstatavo, jog pagrindas Komisijai perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo atsiranda, kai nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo. Tokia situacija gali susidaryti dėl padarytų esminių procedūrinių teisės normų pažeidimų padarymo, kurių negalima pašalinti kitu būdu, kaip tik pakartojus iš naujo atitinkamas administracines procedūras, arba nepilnai ištyrus visas reikšmingas bylai aplinkybes, be kurių yra negalimas pagrįsto sprendimo priėmimas.

Kadangi mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėjas siekė apgauti muitinę, o Komisijai papildomai pateikta aukščiau minėta sutartis vertintina kaip svarbus įrodymas, sprendžiant dėl juridinę reikšmę turinčios faktinės aplinkybės – ar ginčo atveju taikytinos 2014-07-31 Tarybos Reglamento Nr. 833/2014 3i straipsnyje numatytos draudimų išimties sutartims iki 2022-04-09 – buvimo, todėl būtina užtikrinti mokesčių administratoriui (Muitinės departamentui) galimybę ne tik įvertinti Pareiškėjo pateiktą aukščiau minėtą įrodymą (sutartį), tačiau ir savo turimomis priemonėmis bei aktyviais veiksmais patikrinti pateikto įrodymo teisėtumą ir pagrįstumą ir Pareiškėjo apmokestinimo klausimą spręsti iš naujo. Nagrinėjant Pareiškėjo skundą iš naujo ir nustatčius, jog pagal ginčo tranzito deklaraciją gabentoms prekėms taikomos 2014-07-31 Tarybos Reglamento Nr. 833/2014 3i straipsnyje numatytos draudimų išimties, t. y. nustatčius aplinkybę, jog Pareiškėjas nesiekė apgauti muitinę, mokesčių administratorius turėtų išsamiai įvertinti Pareiškėjo pateiktus alternatyvius įrodymus (CMR

važtaraščio originalas ir Kaliningrado muitinės 2022-09-29 ir 2023-03-03 pažymų originalai), patvirtinančius atitinkamos muitinio tranzito procedūros užbaigimą pagal Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnyje nustatytas nuostatas. Šiuo aspektu nurodytina, jog Muitinės departamentas skundžiamame sprendime teigė, kad O. H. srities muitinės 2022-09-29 ir 2023-03-03 pažymos liudija, jog į laisvą apyvartą Rusijos Federacijos prekės buvo išleistos pagal importo deklaraciją Nr. 10013160/080922/3437511, kuria nedisponuoja nei Pareiškėjas, nei Muitinės departamentas, ir kurių kodas yra 8451 80, o ne faktiškai vežtos prekės, kurių kodas yra 9403 91 00 90. Tačiau Komisija atkreipia dėmesį, kad minėtose pažymose net nėra duomenų apie tokią deklaraciją (Nr. 10013160/080922/3437511), o pateikiami duomenys apie (trečiosios šalies) tranzito deklaraciją Nr. 11216401/060722/0144450, kuri sutampa su CMR važtaraštyje muitinės pareigūno įrašė nurodyta tranzito deklaracija. Dėl šių aplinkybių Komisijos posėdžio metu Muitinės departamentas jokių argumentų nepateikė. Be to, prekių kodą 9403 91 00 90 nustatė Lietuvos mokesčių administratorius, o Kaliningrado srities muitinės 2023-03-03 pažymoje Nr. 15-50/03466 ginčo prekių kodas nurodytas pagal pateiktus dokumentus. Muitinės departamentas, nagrinėdamas Pareiškėjo skundą iš naujo, taip pat turėtų aiškiai įvardinti pagrindus, kuriais remiantis padarė išvadą, jog 2014-07-31 Tarybos Reglamento Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalyje nurodyti ribojimai taikomi ir tranzitu gabenamoms prekėms. Pareiškėjui nurodytina, kad šiuo atveju Muitinės departamentui taip pat gali pateikti papildomus įrodymus / argumentus, kadangi teikdamas skundą Muitinės departamentui dėl Vilniaus TM sprendimo nežinojo, jog skundžiamame sprendime bus nurodytas papildomas (kitas) apmokestinimo pagrindas, t. y. konstatuota, jog jis (Pareiškėjas) elgėsi nesąžiningai ir tokiu būdu ketino išvengti patikrinimų ir ribojimų, nustatytų 2014-07-31 Tarybos Reglamento (EBS) Nr. 833/2014 3i straipsnio 1 dalyje.

Komisija, atsižvelgdama į aptartas aplinkybes, įvertinant Komisijai naujai pateiktą įrodymą, konstatuoja, kad skundžiamas Muitinės departamento sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Kadangi skundas perduodamas Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo, dėl kitų Pareiškėjo skundo ir Pareiškėjo atstovo posėdžio metu nurodytų argumentų nepasisakoma. Juolab, kad Pareiškėjas turi teisę Muitinės departamentui teikti papildomus paaiškinimus / įrodymus.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2023-05-22 sprendimą Nr. 1AE-271 ir Pareiškėjo skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė